

Ondan ayrılalı 50 yıl oldu

Ona “zamanın sesi” dendi. Öz değerlerimizi ve kendimizi tarif ediyordu. “Ey insan” derken bile kendini murad ettiğini söylüyordu. “Bil ey aziz kardeşim” diyordu.

Ecdadımızı temsil ediyordu.

Üslûbu farklı,

Giyimi farklı idi.

Unutulmuş ve unutturulmuş şeylerimizi hatırlatıyordu.

Onu diyar diyar sürmüşlerdi,

Her sürüldüğü yerde bahar çiçekleri açıyordu.

“Bizler acele ettik kışta geldik, sizler cennet âsâ bir baharda geleceksiniz” diyordu.

İşte 1960 yılının cemrelerinin düştüğü nevrüz günlerinde maddeten aramızdan ayrılıyordu.

Tıpkı toprağa ekilen tohumlar gibi yeşeren meyvelere benziyordu, onu tanıyan ve dâvâsını “dâvâ” edinenler.

Yollar yılları kovalarken onun getirdiği mesajlar ülke sınırlarını da aşmıştı.

O bu ülkenin bütün mekânlarının sesi ve süsü olmuştu.

Onca dışlamaya ve engellemelere rağmen.

Onun yetiştirdiği talebeler bu ülkenin medar-ı iftiharı oldular.

Zindanlar okullara dönmüştü.

Mahkeme salonları ise bir ispat ve izah mekânları haline gelmişti.

Adına şiirler yazıldı, romanlar yazıldı.

Onun kitapları binlerce kitaba kaynaklık yaptı.

İnsana önceliklerini hatırlattı.

Ülke, bir ucundan bir ucuna okunan dersler ile şenlendi.

Nice azılı katiller, nice hayat küskünleri onun getirdiği hakikatler ile hayat buldular.

Devlet hizmetlerinde, sosyal hayatta, camide, okulda, aile hayatında ondan ve eserlerinden istifade edenler hep başarılı oldular.

“İmânı kurtarmak ve Kur’ân’a hizmet için, Mekke’de olsam da buraya gelmek lâzımdı; çünkü, en ziyâde burada ihtiyaç var” demiştin. Biz bu bahtiyarlığına karşı sana tebrik ve teşekkürler ile mukabele ettik.

Senin dâvânı “dâvâ” olarak kabul ettik.

Çok dışlandık ve çok horlandık.

Senden sonra da mahkemelerde göğsümüzü gere gere dâvâmızı savunduk.

Bu gün en çok okunan kitaplar Risâle-i Nurlardır.

Hem doğuda hem batıda senin sözlerin söyleniyor ve büyük bir iştihak ile okunuyor.

Mazide kalan bir mefkûre değil, istikbalin yüksek dağlarına uzanan sözlerin, hayatın en anlamlı halleri haline gelecektir inşaallah.

Nice fedakâr ve civanmert gençler senin yazdığın sözlerin ile hayat buldular.

Nice genç Saidler,

Nice Zübeyirler,

Nice Tahiriler,

Nice Mustafalar,

Nice Bayramlar,

Nice Abdurrahmanlar yetişti dünyamızda.

Sen şimdi çok müsterih ve mutlusun.

Seni rahmet duâlarıyla anıyoruz.

Açtığın bu nurlu yol kıyamete kadar devam edecektir inşaallah.

Değil elli yıl, yüz elli yıl geçse de...

23.03.2010